

CENİN VE ATEİST

Allah'a inanmayan bir ateistin durumu, anne karnında dokuz ayını doldurmuş bir cenine benzer. On gün sonra aramıza katılacak olan bu yavru ile konuşabilsek ve desek ki: " Bak Ahmet, Mehmet, Ayşe, Fatma, on gün sonra aramıza katılacaksınız. Burada insanlar, hayvanlar,, gece , gündüz, Güneş, Ay , yemyeşil bitkiler, taze meyveler, cıvıl cıvıl ötüşen kuşlar, masmavi denizler, şırıl şırıl akan sular var. Üstelik sen on gün sonra karnından kırmızı kanla değil, ağzından bembeyaz sütle besleneceksin" desek, bize inanmaz ve der ki: "benimle alay mı ediyorsunuz?" diyerek bize inanmaz. Çünkü O, hayatın ana karnından ibaret olduğunu sanır.

Tıpkı bir ateistin durumu da, aynı ana karnındaki çocuğun durumu gibi. O, da hayatın sadece dünyadan ibaret olduğunu sanıyor. Cennet, cehennem, Allah inancı hak getire. Nasıl çocuk doğduğunda dünyanın gerçekleri ile karşı karşıya kalıyorsa, ateistler de öldüğünde telafisi mümkün olmayan ahiret aleminin gerçekleri ile karşı karşıya kalacak. Nasıl çocuğun tekrar cenin hayatına dönmesi mümkün değilse, ateistlerin de tekrar dünyaya dönmesi mümkün değildir. Ateistler önden gönderdiği bir şey olmadığını görünce Yasin ve Nebe suresinde belirtildiği gibi Allah'a yalvaracaklar ve diyecekler ki:" Ne olur Rabbimiz, bizi tekrar dünyaya getir de sana karşı kullukta kusur etmeyelim." diyecekler. Cenab-ı Hak ise " Ben sizi dünyaya insan olarak getirdim. Size akıl verdim, sizi nimetlerle donattım. Ama siz bana değil şeytana inandınız, ona itaat ettiniz, çekin cezanızı" buyurunca; bu defa inanmayanlar, " Ah ne olaydı ben bir toprak olsaydım da bu duruma düşmeseydik" diye pişmanlık duyacaklar; ama artık çok geç. Artık pişmanlıkları kendilerine fayda vermeyecektir.